A°. 1838. N°. 37.

DINGSDAG, DEN 8sten MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 6 Mei 1838.

De Commissie tot aanneming en beoordeeling der in te leveren aangifte van gekochte *Dram* en *Malasse*, en der revenuen van *Houtwaren*, op aanstaande Woensdag den 9den dezer, in plaats van Vrijdag den 11den Mei, zullen vaceeren; zoo wordt zulks bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

PARAMARIBO, den 7 Mei 1838.

Wij hebben het genoegen onzen lezers te berigten dat op *Zaturdag den 5den dezer*, door het Bestuur en de overige Leden van het binnen deze Kolonie opgerigte Tooneel-Genootschap: *Thalia* de eerste *Steen* is gelegd, voor het daar te stellen Tooneel Gebouw aan de *Wageweg Straat* alhier. [illegible] Wij vernemen, binnen weinige weken het Gebouw zelf zal worden opgerigt, bij welke gelegenheid [illegible] voornemens is, de deelhebbers in het *Plan van Inteekening* voor hetzelve als ook de overige Ingezetenen, tot het bijwonen dier handeling uit te noodigen. Vurig wenschen Wij, dat het aangevangen werk met dien ijver en lust zal worden vervolgd, welke tot nu toe, is aan den dag gelegd, op dat spoedig het gewenschte doel moge worden bereikt, en *Suriname's* Ingezetenen daardoor de gelegenheid vinden, eenige oogenblikken nuttig en vermakelijk van hunne arbeid af te zonderen, waartoe de pogingen van het Bestuur zoo wel als de medewerking der Leden, en de ijver van den *Architect*, ons de beste verzekering aanbieden.

Mengelingen.

JOACHIM MURAT.

(VERVOLG EN SLOT VAN ONS VORIG No.)

—» [illegible] hernam de moeder, »Mijnheer, [illegible] verbeelden, dat mijn zoon zich over die naam, [illegible] hij in *Frankrijk* [illegible] hebben te [illegible] bekomen, die [illegible]

—»Dat is dan even als met mij, » hervatte de jager, ik zeg mijn' naam slechts aan hen, die waard zijn dat ze hem hooren, en nu geloof ik inderdaad dat gij die onderscheiding verdient. Ik heet Achilles Murat, ik ben de zoon van den Koning van *Napels*.»

Claude Gérard en zijne moeder, als door 't eenvoudige getroffen, vielen, diep geroerd bij 't hooren van dien grooten naam, beiden op de knieën. Toen nu de Prins, [illegible] burger der Vereenigde Staten, hen zag schreijen, [illegible] hij die hevige aandoening niet, [illegible] voortduurde. Zoodra Claude Gérard kon spreken, wees hij op den wand, naar 't portret van den Koning van *Napels*, met groene laauwertakken omkranst, en sprak tot diens zoon:

—» Ziedaar uw' doorluchtigen vader; hij is de meester en de beschermheilige dezer hoeve, aan hem heb ik alles te danken. Toen, dat ik niet anders dan den dood te wachten had, redde uw vader mij 't leven.»

—» Op 't veld van eer? » vroeg Achilles Murat.

—» Neen, op 't veld der oneer. Ik had mij vergeten, ik was ijlhoofdig geworden, ik had den dood verdiend. Men bragt mij buiten de poort van *Livorno*, met twee mijner makers, zoo schuldig als ik. Men knielde op ons, voor de lijke; wij vielen. 't Was Murat, die dat alles zoo beschikt had. Door zijn geld ondersteund, kwamen we in *Amerika*. Mijne twee makkers zijn reeds voor een paar jaar te *New-York* overleden. Ik leef nog, en dat leven heb ik uwen vader te danken. Ik heb gearbeid en zie mij in gunstige omstandigheden. Mijne moeder, die het berigt van mijnen dood had ontvangen, ontving eenige jaren later, een' brief van haren levenden zoon, die haar naar *Amerika* riep. De arme vrouw, die zoo lang geschreid had bestierf 't bijna van vreugde, toen zij mij wederzag. En nu... mogt de zoon van mijn Koninklijken weldoener mijn leven, mijn vermogen, mijnen arm begeeren, hij beschikke over [illegible]

—» Daaraan he[illegible] digen Joachim; » sprak Achilles [illegible] tranen in de oogen.

—» Hij heeft nog wel aan anderen genade geschonken, » hernam Gérard.

—» Hij zelf vond ze niet!" zoo liet eene stem zich hooren.

DE WROK EENER VROUW.

Daar zijn vrouwen, argeloos en zachtmoedig; goedhartig en ligtgeloovig, die ook dan, wanneer men ze voor de twintigste maal beleedigt, nog altoos bereid zijn, om den schuldige te hooreen, en hem vergiffenis te schenken. Daar zijn er andere, die even ligt te misleiden, echter voor de tweede maal op hare hoede zijn: zij schenken ook vergiffenis, dikwijls; doch alleen, omdat de leer des christendoms, 't haar voorschrijft: zij vergeven, maar vergeten niet. De eerste zijn als was: haar toorn, week en lenig, laat zich naar goedvinden in alle vormen herkneden; de laatste zijn als ijzer, dat wel een' eersten indruk aanneemt, maar nimmer een' tweeden ondergaat.

Een koopman, Paulus Lambert, kwam zich met der woon vestigen in een' der havensteden van *Engeland*, waar de meeste handelsdrukte heerscht. Hij was gehuwd; doch zijne vrouw en hij hadden al hunne kinderen in hunne geboortestad verloren; en 't was ter oorzake van dien kort geleden ramp, dat zij hunne woonplaats ontvloden, om elders een nieuw handelhuis op te rigten. Ook scheen de Heer Paulus Lambert, in zijne werkzaamheden veeleer eene heilzame afleiding van zijn verdriet, dan de vermeerdering van zijn' fortuin te zoeken: evenwel, iederen morgen, spoedde hij zich naar de haven, waar hij tot 's avonds bleef, steeds verdiept in zijne speculatieën, en druk bezig met het lossen of bevrachten zijner schepen, en het opslaan zijner koopwaren in de pakhuizen.

Na verloop van zes maanden, werd Mevrouw Lambert ernstig ziek. Te vergeefs werd de bijstand der geneeskunst ingeroepen: haar uurtje was geslagen, zij stierf. » Die arme Mijnheer Lambert!» riepen zijne meelijdende buren. » Wat is de man te beklagen! Wat denkt gij er van, zou hij weer gaan trouwen? 't Is een bezadigd man, stil, ordelijk, godsdienstig; zou hij weduwenaar blijven? 't is haast niet te veronderstellen.»

Na verloop van eenigen tijd, troostte de Heer Lambert zich over dat tweede ongeval als over 't eerste, en ontving de bezoeken zijner vrienden en bekenden als weleer. 't Was een bedaard, ernstig man: hij telde slechts veertig jaren, doch men zou er hem bijna vijftig hebben gegeven, zoo koel was zijn uiterlijk, zoo langzaam en afgemeten zijn tred. Hij sprak weinig en hield van geene redeneringen. Evenwel, ieder vond hem tevens beleefd en bescheiden, deftig en welopgevoed. Hoewel zelf zeer matig, was hij toch op eene welvoorziene tafel gesteld, als om te bewijzen, dat hij niet gierig was. Toegevend jegens zijne vrienden, ofschoon zelden lagchende, was hij geen vijand van de vrolijkheid. Ook wanneer men over hem sprak, gaf zijn stilzwijgen nimmer stof tot ongunstige gevolgtrekkingen. »Hij heeft zoo veel aan 't hoofd, [illegible] dan: »geen wonder, dat hij zoo afgetrokken is. »Men ziet hem nooit lagchen, of kortswijlen; »doch 's mans karakter brengt dat zoo mee. Hij [illegible] zingen de boomen dan? [illegible] hebben hunne muzijk, en de [illegible] beschutten, vergelden hun met welluidende toonen de »schuilplaats, die zij in hun lover vinden. Welnu, onze rijke koopman is voor zijne vrienden, »wat een boom voor de vogeltjes is.» Deze vergelijking was van een fraai vernuft, een man, die twee malen 's weeks bij den Heer Paulus Lambert aan tafel at.

In die zelfde stad, woonde eene eerzame jongvrouw, die de eerste jeugd reeds achter den rug had, doch er niettemin nog vrij wel uitzag. Niemand had nog ooit hare deugd of eerbaarheid in twijfel getrokken. Uit den aard koel, godsdienstig en ingetogen, had zij schroomvalligheid immer een' afkeer van de mannen gehad. Alle minnaars waren in haar oog, bedriegers en losbollen, voor wie de onschuld en de bevalligheid niet anders waren, dan eene begeerlijke prooi, om te verslinden: een gelijk maagske uit den ouden tijd, was zoo vervaard niet voor [illegible] menscheneters, als Miss Helena voor hare bewonderaars. Eene oude tante, als vrijster gestorven, had haar vroegtijdig dat mistrouwen ingeboezemd. Toen zij voor 't eerst hoorde, dat zij schoon was, hield men haar gedurig de gevaren voor oogen, die haar bedreigden, zoo zij niet op hare hoede was. Kortom, tot haar dertigste jaar, was zij koud gebleven, als een standbeeld. Welnu, was 't Pygmalion gelukt het marmer leven te schenken, door 't aanbidden der liefde; dezelfde [illegible] hadden bij haar het tegenovergestelde wonder verrigt. Wie de jongman ook was, die haar zijn lijden schetste, volgens Miss Helena was 't een verleider, wiens lagen zij schuwen moest. »Al die hartstogtelijke vervoeringen,» zeide zij somwijlen, »zijn niet anders, dan listen, »waar zich alleen [illegible] door laat »verschalken; ik zal zoo ligtgeloovig niet zijn. »Evenwel, ik versmaad het huwelijk niet voor »altijd. Wanneer een braaf man om mij uitkwam, en hij rondborstig om mijn *ja* of *neen* vroeg, zou ik hem eenvoudig antwoorden: »Mijnheer, gij verdient mijne achting: gij zijt

»»geen vleijer; . . . kom terug, wanneer ik »»mijne familie en mijne vrienden heb geraadpleegd.»»

Dit karakter moest zulk een bezadigd man, als de Heer Lambert was, natuurlijkerwijs bevallen; hij betoonde Miss Helena veel belangstelling en genegenheid, doch zonder haar geleat of hare bevalligheden te roemen. Hij kwam regelregt ter zake, en ving zijne vrijerij aan met haar den staat zijns boedels open te leggen. »Ik ben weduwenaar, sprak hij, »en verlang eene degelijke gezellin; mijn handel vereischt al mijne zorg; mijn huis lijdt er door, omdat ik verpligt ben mij daaromtrent te verlaten op bedienden, die van geene spaarzaamheid weten, lui of [illegible] zijn, en geen van allen mijne belangen behartigen. Met eene vrouw als gij, aan [illegible] van mijn huishouden, met zulk een bekwaam toezigt als 't uwe, zou ik geruster zijn, en mijn handel zou er te beter bij varen.» Na die prozaische inleiding, vroeg hij: «Zoudt gij er veel tegen hebben, om mijne vrouw te worden?» Men kon niet rondborstiger en vooral niet [illegible] zijn.

Dat was een aanzoek, zoo als Miss Helena [illegible]. Evenwel, getrouw aan haren grond[illegible] van behoedzaamheid, sprak zij: »de vraag is wat onvoorziens, ik zal er eens over denken, Mijnheer, 't heeft immers zulk een haast niet? Ik mag uwe handelwijs wel; ik sla geloof aan uwe woorden: gij vleit mij niet, en ik haat de vleijerij. Doch ik ben zoo gelukkig in mijne lieve eenzaamheid, [illegible] Zie, ik meen [illegible] in het huwelijk [illegible] is twijfelachtig [illegible] ik zal er over denken.»

De Heer Lambert scheen uiterst tevreden over zulk een redelijk antwoord. »Miss, ik [illegible] sprak hij, »laat het mij weten, [illegible] gij uw besluit hebt genomen.»

Een romanesk meisje zou zulk eene liefdesverklaring hoogst aanstootelijk hebben gevonden, doch Miss Helena, drie en dertig jaar [illegible] en omzigtig, zag zich gaarne [illegible] een man, die haar [illegible] ik niet bedrogen worden,» dacht zij bij zich zelve; »de Heer Lambert ziet er niet zeer verliefd uit; hij roemt noch mijne lippen van koraal, noch mijn lelieblank voorhoofd, noch mijne [illegible] oogen. [illegible] vindt, een standvastig karakter, en een vermogen, dat met elken dag nog toeneemt. Zoo hij geen verzen of dichterlijk proza schrijft, zijne onderteekening geeft goudswaarde aan het papier, [illegible] ik ook poëzij.»

[illegible] dat Miss Helena [illegible] voor de verdiensten van een [illegible] gen kon: ik heb [illegible] rekening bevracht; mijne pakhuizen zijn nog opgevuld met koopgoederen; ik heb [illegible] Werken en bedienden [illegible] feestdag.

(Het Vervolg hierna.)

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den [illegible] tot en met den 31sten Maart 1838, zijn ingeschreven, als:

GEBOREN. Den 1den April 1838, Rebecca [illegible] Echtgenoote van Isaac Brunel; zoon. — [illegible] Maria Cornelia van Bokland; zoon. — Den [illegible] Elisabeth Johanna Franke, Echtgenoote [illegible] Arends; dochter. — Idem, Francina [illegible] — Den 6den, Elisabeth Gerken; [illegible] — Den 8sten, Jacoba [illegible] Sluyer, Echtgenoote van Johan Hendrik Balieg; zoon. — Idem, Dientje Smidt, Echtgenoote van [illegible] zoon. — Den [illegible] — Den 15den, Albertina [illegible] Echtgenoote van Johanna Halle [illegible] — Den 24sten, [illegible] Louis [illegible] Christina Elisabeth Meijer [illegible] dochter. — Den [illegible] — Idem, [illegible] Costa [illegible] — Idem, Elisabeth [illegible] dochter. — Den 24sten, Antoinetta Isabella Krauch; zoon. — Den 24sten, Johanna Charlotte Meriba; zoon en dochter. — Den 25sten, Susanna Hellegonda Schouten; dochter. — Den 26sten, Henriette van Baaren; zoon. — Den 27sten, Rachel van Embden, Echtgenoote van Mr. Carel Heilbron; dochter. — Idem, Geertruida Charlotte Wijgandt; zoon. — Den 28sten, Mietje Brandt; zoon.

OVERLEDEN. Den 2den April 1838, Mozes van Louiszoon, oud 54 jaren. — Den 3den, Christina Elisabeth Houtkloof, oud 6 jaren en 8 m. — Idem, Jan van der Haar, Matroos aan boord van Z.M. Brigant *Algiers*, oud na gissing 25 jaren. — Den 4den, Cornelia Helena Coese, dochter van Johanna Louisa Picholeth, oud 4 jaren en 6 maanden. — Idem, Cornelis Abraham Meijer, zoon van Carel Abraham Meijer en Esther Princes Fernandes, oud 4 maanden en 14 dagen. — Den 6den, François George van Ommeren, oud 20 jaren. — Den 9den, Albert Gerbrand Frederik Coblijn, zoon van Gerandina Elisabeth Bouwerman, oud 14 jaren en 5 maanden. — Den 10den, Magdalena Hendrika Brugts, dochter van Jacoba Mietje Schelsborg, oud 7 jaren en 6 maanden. Den 11den, Theodorus Samuel Vigelandzoon, oud 40 jaren. — Den 12den, Cornelis Jacobus van Gomperts, oud na gissing 45 jaren. — Den 13den, Jan Schobbe, oud 50 jaren. — Den 15den, Bernard Josephus Ries, zoon van Joseph Samuel Ries en Simcha Jacob Samson, oud 6 maanden. — Idem, Marie Jeanne Louise Paccotton, oud 57 jaren. — Den 16den, Helena Christina, dochter van Johanna Christina Smidt, oud 1 jaar en 5 maanden. — Idem, Isaac Perserus, oud 45 j. — Idem, Susanna Elisabeth Davids, oud na gissing 25 jaren. — Den 21sten, Frederik Bartelink, oud 37 jaren en 14 dagen. — Den [illegible] Paccotton, oud 84 jaren. — Den 26sten, Willem Hampe, zoon van George Christiaan Hampe en Johanna Wilhelmina Mack, oud 2 jaren en 6 m. — Idem, Rachel de la Parra, dochter van Mordechai de la Parra en Rebecca Bueno de Mesquita, oud 2 jaren en 9 maanden. — Den 27sten, Juliana Lea van Baak, oud 80 jaren. — Idem, Maria Antoinetta, dochter van Harriette Wilhelmina Roepel, oud 9 maanden. — Den 28sten, Jean Catharina, dochter van Marianna Frederica Arons, oud 4 maanden. — Idem, David Joseph Trouis, oud 38 jaren. — Den [illegible] Theresia van Uell, oud 35 jaren. — [illegible] Heinrich Gottlieb Holz[illegible], Matroos aan boord van Z.M. Fregat [illegible], oud [illegible] 38 jaren.

Scheepstydingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 4den dezer, de Nederlandsche Schoener [illegible], Kapt. T. Gregory, van Marowijne, hebbende [illegible] reis, Passagiers, de [illegible] Officier [illegible] Chirurgijn der 2de Klasse [illegible] Kinderen en een Slaaf, behoorende aan den [illegible], van gemelden Officier, [illegible] van het Bataillon Jagers No. 27.

Advertentien.

(18749) De CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zal op Donderdag den [illegible] ten [illegible] uren, [illegible] Departement, door den Vendumeester [illegible] doen verkoopen:

[illegible] NALATENSCHAP van [illegible] Heer FREDERIK BARTELINK, bestaande in [illegible] LIJFGOEDEREN, DRANKEN, [illegible] MEUBELEN [illegible] Lijfeigen COBJAL [illegible]

Den Timmerneger genaamd *Ceremonie*, aankomende den Boedel van WORIE van BEUDEKER.

En de overgeblevene *OPSTALLEN* op het Erf La. D. No. 52; toebehoorende aan den Boedel J. H. JACOBS.

Paramaribo, den 3 Mei 1838.

M. N. ABLAUD,
2de Commies.

MAATSCHAPPIJ:
Tot Nut van 't Algemeen.

Het BESTUUR der Maatschappij: TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN, besloten hebbende, met terughouding van eenige Exemplaren van ieder Werk, alle de Boeken aan genoemde Maatschappij toebehoorende, publiek te doen verkoopen, zoo stelt het vooraf elk en een iegelijk, in de gelegenheid, om zich van die Werken te voorzien, welke hen mogten ontbreken; — *alléén* betalende, wat de Almanakken betreft, per jaargang f 1-00.

Zullende deze Werken verkrijgbaar zijn, bij den Bode J. C. REIJMANS, tot den *eersten* Julij aanstaande.

Paramaribo, den [illegible] *Mei 1838.*

De Secretaris,
J. H. DE FRIDERICI.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
Weldadigheid.

* * VERGADERING van HOOFDBESTUURDERS EN ONDERSCHEIDENE COMMISSIEN, op HEDEN den 6sten [illegible] 's avonds ten 7½ uren, in het lokaal der Loge *Concordia*.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
Weldadigheid.

Het HOOFD-BESTUUR dezer Maatschappij het houden [illegible] verslag [illegible] vastgesteld tegens Vrijdag den 11den Mei eerstkomende, heeft de eer ter kennisse van het algemeen en van derzelver Leden in het bijzonder te brengen, dat deze Vergadering zal plaats hebben des morgens ten *half negen* uren, in het Kerkgebouw der *Evangelisch Luthersche Gemeente* alhier.

Het HOOFD-BESTUUR voornoemd, noodigt zoo wel de Leden dezer Maatschappij als de overige Ingezetenen [illegible] plaats ten vriendelijkste [illegible] Vergadering [illegible] tairijk [illegible] den luister [illegible] plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo, den 25 April 1838.

De Algemeene Secretaris,
P. VOS.

Wordt te Koop aangeboden:

Het HUIS en ERF staande en gelegen aan de *Saramaccastraat* [illegible] La. E. No. 52, aankomende de Erven MUTZELL. (19665)

(19661) De ondergeteekende [illegible] een ieder, die [illegible] hebben van de overledene JULIANNA LEA VAN BAAK, zich bij hem te vervoegen.

F. JACKSON.

(19664) M. M. LAMS [illegible] uit de Kolonie [illegible]

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.